

בג"צ 2764/97
סנקרוט
נ. מפקד כוחות צה"ל בגד
תאריך הגשה: 06/05/97

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט גבוה לצ

בעניין: 1. סנקרוט,

עצור במתקן כליאה מגידו

2. המוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה ולצברגר

ע"י ב"כ עוה"ד אנדרה רוזנטל ו/או מוסטפא יחיא

מספר רישיון 11864 ומספר 20107

מרח' אריסטובלוס 4, ירושלים 94234

טלפון 6250458, פקסימיליה 6259626 העותרים

נגד

מפקד כוחות צה"ל בגדה המערבית המשיב

עתירה למתן צו על תנאי וצו ביניים

בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למשיב לבוא וליתן טעם מדוע אין הוא מצמצם תחולתה של תעודת החסיון אשר הוצאה לבקשת התביעה הצבאית במסגרת תיק בית המשפט מספר 5331/96 בבית המשפט הצבאי בחברון במושביו באדוריים כדי לאפשר לסנגוריה לקבל העתק המזכרים הפנימיים וההקלטות שבוצעו עת שעותר מספר 1 היה מוחזק בכלא מגידו בתא מספר 6 של משתפי פעולה עם שרות הבטחון הכללי; כן לאפשר לסנגוריה לקבל לידיה העתק חומר חסוי שהוגש במסגרת ב"ש 486/96, עת שהתובע הצבאי ביקש משופט משפטי ליתן צו איסור פגישה עם עורך דין; וכן לאפשר חקירה נגדית של עדי התביעה הצבאית בדבר האמצעים שהשתמשו בהם משתפי הפעולה כלפי עותר מספר 1 עת שהוא היה מוחזק בתא יחד עם משתפי פעולה.

כסעד ביניים מתבקש בית המשפט הנכבד לעכב המשך משפטו של העותר בפני בית המשפט הצבאי בחברון במושביו באדוריים, בתיק מספר 5333/96 הקבוע להמשך ליום 15.5.1997 עד לדיון בעתירה זו.

ואלה נימוקי העתירה:

1. עותר מספר 1, (להלן: העותר), עצור מיום 14.3.1996 ונחקר ע"י שרות הבטחון הכללי ומשתפי פעולה עם השב"כ עד למסירת הודאה מפלילה ביום 19.5.1996. הוא עתר לבית המשפט הנכבד הזה פעמיים בעבר; בפעם הראשונה במסגרת בג"צ 2148/96 סונקרוט ואח' נ' שרות הבטחון הכללי לביטול צו איסור פגישה בין העותרים לב"כ ובפעם השנייה במסגרת

- בג"צ 2708/96 סונוקרוט והמוקד להגנת הפרט מיסודה של ד"ר לוטה זלצברגר נ' שרות הבטחון הכללי להפסקת שיטות החקירה האלימות שהופעלו כלפיו.
2. בסמוך ל-5.5.1996 הוצג בפני העותר צו מעצר מנהלי; הוא סיים את חקירתו ע"י שרות הבטחון הכללי, ללא מסירת הודאה מפלילה, והועבר לכלא מגידו. שם הוא הוכנס לתא מספר 6 בו שהו 12 אנשים. כעבור שלושה ימים האנשים בתא, משתפי הפעולה עם שרות הבטחון הכללי, החלו להאשים את העותר בשיתוף פעולה עם חוקריו (האמיתיים). העותר שלל מכל וכל ההאשמות ובתגובה משתפי הפעולה החלו לאיים כי אם הוא לא יספר להם כל מה שהם טוענים שהוא עשה בחייו הם ימיסו על גופו פלסטיק ויגרמו לו כוויות קשות. העותר חזר והכחיש היותו משת"פ. בתגובה משתפי הפעולה הכניסו לתא ארגז פלסטיק, בו שמים ירקות, והבעירו אותו. אז איימו משתפי הפעולה כי אם העותר לא יספר להם מה שהם רוצים הם ישרפו את גופו והוא לא יצא מהחדר בחיים אלא בארון מתים.
3. אחד משתפי הפעולה, בשם רמזי, איים על העותר כי הוא יצווה על אחד העצורים שנשפטו למאסר עולם להרוג אותו ולזרוק את גופתו ליד פתח התא.
4. משתפי הפעולה החלו לקרב הארגז הבורע אל העותר. העותר, אשר חש בסכנת חיים, החל לספר כל מה שמשתפי הפעולה ביקשו ממנו.
5. בזכ"ד שנרשם ע"י חוקר שב"כ בשם סיני מיום 19.5.1996, בסמוך לשעה 08:35, בכלא מגידו, ככל הנראה כדי להקדים תרופה למכה, ציין החוקר, כלהלן:
1. "נשאל אודות שהותו בכלא והתנאים השוררים בו.
2. ציין כי התנאים והשהיה בכלא הם "צהב" (זהב)..."
6. העותר הועבר לקישון וחוקריו דרשו ממנו לחתום על הודעה כתובה בעברית. הוא מסר לחוקרי השב"כ כי כל מה שהוא מסר אצל משתפי הפעולה שקר. חוקר אחד הצהיר על עצמו כאחיו של הח"מ; באותו זמן גם נוכח חוקר בשם סיני. הוא נלקח להארכת מעצר ביום 20.5.1996 בבית מעצר קישון. לאחר מכן הוכנס לחדר החקירות בו נכח שוטר בשם חרב. חרב מסר לעותר כי הוא שמע שרצונו לחזור בו מהודעתו.
- "חרב איים שאם אני רוצה לחזור בי מהדברים שהשמעתי בפני המשתפיים ואשר הוקלטו במקלט שהיה מותקן על השעונים שלהם (ושהושמעו באוזני) אז הוא יחזיר אותי אליהם והפעם הם יממשו את איומיהם הלכה למעשה." (סעיף 17 לתצהיר)
- העתק תצהיר העותר מיום 30.5.1996 רצ"ב ומסומן באות ע' 1. בית המשפט הנכבד מתבקש לאפשר הגשת העתק הימנו.
7. על בסיס הודאה זו הוגש נגד העותר כתב אישום בבית המשפט הצבאי בדותן, תיק ביהמ"ש 5333/96. העותר מואשם בחברות בהתאחדות בלתי מותרת, ביצוע שרות עבור התאחדות זו,

סיוע למבוקש, אימונים צבאיים, קשירת קשר לביצוע פשע הצתה והיזק בזדון לרכוש. העתק כתב האישום, לשם שלמות התמונה, רצ"ב ומסומן באות ע' 2.

8. יובהר מיד לבית המשפט הנכבד כי חקירתו האלימה של העותר ע"י חוקרי שרות הבטחון הכללי, אשר כללה טלטול, כריעה, החזקה בתנוחה מכאיבה שעות על גבי שעות, מניעת שינה ועוד, לא שברו את רוחו של העותר.

9. ב"כ העותר פנה לבית המשפט הצבאי באדוריים (התיק הועבר בהסכמת הצדדים מדותן לאדוריים) בבקשה ליתן צו המורה לתובע הצבאי להעמיד לרשותו העתק מאותה הקלטה אשר הושמעה על ידי חוקר משטרת ישראל. התובע הכחיש קיומה של ההקלטה. עוד התבקש בית המשפט הצבאי להורות על מתן פירוט מדויק של תנועותיו של הנאשם, וכן איזה פעולות חקירה ננקטו בין התאריכים 14.4.1996 ו-19.5.1996.

זאת ועוד. על פי מכתב עו"ד יוכי גנסיין מפרקליטות המדינה מיום 10.5.1996 היה צו איסור פגישה עו"ד עד ליום 13.5.1996.

ביום 9.5.1996 התביעה הצבאית ביקשה, במסגרת ב"ש 486/96 משופט צבאי לאסור פגישה בין העותר לב"כ עד ליום 13.5.1996. ככל הנראה בתקופה זו האירועים שתוארו לעיל, סעיפים 3 עד 5, התרחשו בכלא מגידו. רצ"ב ומסומן באות ע' 3 העתק החלטה זו.

בית המשפט הצבאי התבקש להורות לתובע להעמיד לרשות הסנגוריה החומר שהוגש לעיונו של השופט הצבאי במהלך אותה בקשה.

בקשות אלה לא נענו בשל הרצאת תעודת החיסיון אותה הוציא המשיב. העתק תעודה זו רצ"ב ומסומן באות ע' 4.

העתק הבקשה שהוגשה לבית המשפט הצבאי בחברון לגילוי חומר הראיות רצ"ב ומסומן באות ע' 5. העתק החלטת בית המשפט הצבאי רצ"ב ומסומן באות ע' 6.

10. העותר הגיש את נימוקיו למשפט זוטא מבלי לקבל לידי את החומר הנוסף וביום 15.4.1997 התקיימה הישיבה הראשונה בעניין, בה העיד חוקר שרות הבטחון הכללי. נסיונותיו של העותר לחקור חוקר שרות הבטחון הכללי אשר רשם ביום 19.5.1996, בשעות הבוקר, הזכ"ד בו הפליל את עצמו לא צלחו בשל תחולתה הגורפת של תעודת החיסיון אותה אנו מבקשים לצמצם.

11. העותרים מבקשים להפנות לדברי כבוד השופט אור בבשג"צ 469/95 איתן קהלני ואח' נ' מר יצחק רבין 21- אה' תקדין-עליון 95(1), 28:

"על השיקולים שעל בית המשפט לשקול בבואו להחליט אם לחייב לגלות ראייה לשם עשיית צדק, על אף קיומה של תעודת חיסיון, האוסרת לגלותה באשר מסירתה עלולה לפגוע בבטחון המדינה, עמד בית משפט זה לא אחת (ראה החלטותיו של השופט ברק בב"ש

838/84 לבני נ' מדינת ישראל, פ"ד לח(3) 729, ובבש"פ 1924/93 גרינברג נ' מדינת ישראל (לא פורסם); החלטתו של השופט בכ"ש 64/87 ואנוני נ' מדינת ישראל, פ"ד מא(3) 533; ואף לי יצא לדון בכך לא אחת: ראה בבש"פ 992/90, 916/90 פלוני נ' מדינת ישראל, בש"פ 677/94 פלוני נ' מדינת ישראל ובש"פ 3058/94 אל עביד נ' שר הביטחון - כולם לא פורסמו). בעיקרם של דברים, יש לאזן בין הפגיעה הצפויה לבטחון המדינה אם יחשף חומר החקירה לגביו ניתנה תעודת החסיון, לבין חשיבותו של אותו חומר חקירה להגנתו של העותר.

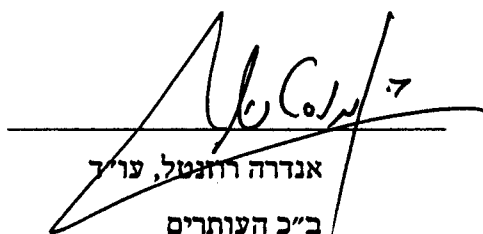
"ככל שיגבר המשקל היחסי של החומר להגנת העותר, כן תגבר הנטייה להורות על חשיפתו בפני הנאשמים. הבחינה של המשקל היחסי כאמור, מן ההכרח שתעשה לאור האישום המיוחס לנאשם, לאור הראיות הנוגעות לכך, לאור השאלות שבמחלוקת בין הצדדים, ובהתחשב בכלל עובדותיו של המקרה. רק על פי בחינה כוללת כזו, ניתן להכריע ולקבוע מה גובר בנסיבות המקרה - האם הצורך במניעת חשיפת עובדות העלולות לפגוע בביטחון המדינה, או הצורך לאפשר לנאשם להתגונן כהלכה" (בש"פ 992/90, 916/90 הנ"ל).

במקרה הנ"ל כבוד השופט אור קבע כי בקשר "לחומר הנוגע לדיבוב הנאשמים כשהיו במעצר ולהעברת הפתקים אל נאשמים ומהם..." יועבר לנאשמים.

בית המשפט הנכבד מתבקש להגיע להכרעה דומה בתיק דנן ולהעביר לסנגוריה כל החומר הקשור לשהותו של העותר בתא של משתפי הפעולה, כולל ההקלטה שנשמעה באוזני העותר, וכן לצמצם תחולת התעודה כדי לאפשר חקירה נגדית יעילה שתאפשר לחסוף את האמת בדבר הנסיבות אשר הביאו את העותר למסור עדות מפלילה ביום 19.5.1996 חודשיים וחמישה ימים לאחר מעצרו.

12. אשר-על-כן מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן את הצווים המבוקשים ולהופכם להחלטיים.

ירושלים, ה-4.5.1997


 אנדרה רובינצ'יץ, עו"ד
 ב"כ העותרים

אני הח"מ — לאתר שהצהירתי כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צאי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר כזה בזה בדיעבד:

1. יהני שושה ושלחני בהלמנה בקרלה אלג'ין צו הקני"ס
 שני' ע"י ד"ה הגשט הע"ן. בקצ' 2708/96, ע"ס
 נאסר על שנה הקטחון יהלפי אלנה אלה בתקירה.
 הצו הנ"ל יצא להחל יבו על דיהש ד"ל 22.4.96.
2. ביום 5.5.96 הוצ'ו צו חוקרי כי נקדלה האלסה אלצור
 אלה במעצרי מנהל, וקרלו ממני אלחלם על מסע שלצ'ו
 דנני. לאחר שחממ' אלה צו חוקרי כי הם מוקדש
 אלה דביה המעצרי במל'צו.
3. באלה יום הוקדו אלה חוקרי ממעצרי קיסון מעצרי מל'צו
 והוצ'ו צו שאני אחזק במל'צו במסע שלה חופש.
 עם הנ' ע'י מעצרי מל'צו נקצק' ע'י רוסא והוכנסה
 למצור 6 במעצרי. חוקרי המנהל פא' פא' מצור מנהל
 אלה דבר.
4. בחצר 6 הנ"ל ילכו 12 איל (מהלמ' שיעל):
 יצ' - בן - 50, עווא - בן - 36, עמיה - בן
 ב' - 20, חמאסה, בן - 25 שנים .. ואחרים שלא יכלו
 אה שמה'הם). עם היכנס' קיבלו אלה חוקרי דחזק
 דק ואמרו צו שהם האחים שלי.
5. לאחר שושה ימס דכלו ממני הנ"ל מוצ'ו להם על
 מה אני ע'צור חספ' להם ע'י"ת" המאנק שלי, פאלנס.
6. הנ"ל הנני אצי האלמה שאני מל'ץ פלחה, וכי נגד
 מ'צ'ו אלג'י אלג'י
 קשישה ו נגשה ו סלחא, כולס
 מהל'ץ (חכיון) שנהרגו ע'י כוח - צה"ל.

דגובינג
תחיתת המצהיר/ה

האנה דיצוס

הופיע/ה בפני עורדין 30/5/96 מר/גב' ק' שמ

סונקרס

המוכר לי כאומן אישי (ואתרי שהצהירתי כי עלי להצהיר את האמת כי

שונה צמור עלידי העדות והת' מטי

יהיה צאי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן. אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

ת'אבת ביידוטי
עורד-דן

לאחר שתוודאתי כי עלי לאמר את האמת וכי אהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, הצהיר ~~המצהיר~~ המצהיר כדלקמן:

7. אני שלמה משה וא' אהאמלה למיחסים זי. וזוהי אימא כי אם לא אספר להם כי מה שלשלי כח"י הם ימ'סו על זמ'י פאסטיק ויגמ'ו זי. כוול' קשור.
8. אני חזק' והצט' כי לא היה זי שום קשר עם פחול הבטחון או השל' ומעולם לא שיגמ' אול' פעולה.
9. עקב כך הבנ'סו חזק' אנ'ץ פאסטיק (בו'ש'מ יקרה) והב'ז'ו אול'. הקבוצה הנ"ל (שכאמ' מונה 20 איש) אימ'ה שאם לא אספר להם מה שהם נוצ'ים הם ישרפו את זמ'י ואני לא אצ'ל אצ'ל להחזיר תי אלא באיון.
10. נמ'ז' הנ"ל אימ' שהוא יצווה על אותה העצורים שישל' למאסר עולם שיהפוך אול' ויצ'קו אול' זי' הפת'ה החזק' ויקראו למסכ'ים זכוא זקנה את הש'ק שהם כשהוא בוכ' על נאשו (בזמן שאני מה).
11. איומ'ים הנ"ל נלמדו זי ממש'ים וקרוב'ים מאוס זל'ז'ון כאלמר הם הב'ז'ו את האנ'ץ והמח'ו והנ'ס'ה אכיוון, ואז הגמ'ו מספר להם לגמ'ה רצונם כי מה שג'קלו שאני מספר.
12. על מנת למנוע מהם לפעול כזמ'י אני הוקמ' להם ש'צרה להינ'ג הנ"ל, חס'ה אליהם אנ'ה להם אול'. כמו כן הוקמ' כי הנ'ה שושה אנ'טיק קבא'ין 55.95, וכי שרמ' חנה למכר נק'י'ס' ויצאו.

ג'מ'ה

תח'מת המצהיר/ה

הנני מאשר בזה כי בית 30/5/96 הופיע/ה בפני שו'ד'ין הא'ה ד"ר 101 במש'די ב'ד מ'ל'ב ק'ש'ין פר/ג'ר סולקרט שמה צמ' עלידי תעודת זהות מס' (המכ'ר לי באופן אישי) ואמר שתוודאתי כי עלי להצהיר את האמת כי היה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן, אישר את נכונות הצהרתו הנ"ל וחתם עליה.

ת'אבת ביידוסי
עודד-ד'ן

לאחר שהוודיתי כי עלי לאמר את האמת וכי אחיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא אעשה כן, מצהיר בזה בזה בזה:

13. הנני מלביח כי כל ההוצאות הנן למסכום 11 יוני 1961
הנני ואחיי קטן, הנני. הוצאות שקר שאין בינן לבין המציאות
כל קטן.

14. לאחר שחנן, ביום 18 או 19 ג' תמוז 1961, הוצאתי
דקליון, חוקר הכנס והוצאות בטענה העדויה וזוהי אמני
התלם. אני סיכמתי חתום והוצאתי להם כי כל מה
שהוצאתי "דו גלגל" הוא שקר וכי לא עשיתי כלום
מה שהם מייחסים לי, וכי אני הוצאתי (מסרה
לאחר חתום נשלי ופי' קטן, וזה המציאות ח"י.
ההוכחה בבתי הנני - ביקשתי מהחוקרים (כ- 10 במספר
שילבו מולי דברך אם ביום 19.5.61 חזרה פעולה
בבא" - ואכן הם דברו בזה והוצאתי כי בארץ לש
לא היה שום פסולת.

15. חוקר אחד, שהצביח על ענינו שהוא הוא של דוד הנני
הנני, אנצורה רוצח ואחר כלם סיני, לשו הפסם
הראשונה שלמה של ביטחון 15, וכי הם הצביחו
זהפי אלל.

16. אני סיכמתי חתום על ההוצאה שהוכחה עדויה (כ- 5 מאות
בשלה העדויה). לאחר נאקחתי בתי שישט על זהארי
אל המלצה שלי. הפועל אמר לי שאני חסוד בהאנצורה
ובביטחון פעולת צויתור ופי' - וכי אני הוצאתי בהפי.

אני הסכמתי אלועט כי ההוצאה טענה
ממני הינה ~~הוצאה~~ הוצאה שקר וכנכ והסכמתי
בית כי הדברים שאמרתי בתי המלועט למסכו

הנני מאשר בזה כי ביום 30/5/96 חופי/ה בפני עורדין סולקרט מ"ר/ב"י
במשרד בריח מלכי קטן
שוקה צפוי עלייד תעודת זהות מס' _____ (המכיר לי באופן אישי) ואחרי שהוודיתי כי עליו להצהיר את האמת כי
יהיה צפוי לעונשים הקבועים בחוק אם לא יעשה כן. אישר את נכונות הצהרתו הנל וחתם עליה.
ת'אבת ביידוסי
עורד-דן

5333 תיק בימ"ש 96/
תיק תביעה 914/96
תיק פ.א. 745/96

בפני בית המשפט
ב ד ו ת
בפני דן יחיד

במשפט שבין התובע הצבאי - המאשים -

- נ ג ד -

סוקרט

1.

(עצור מיום 14/03/96)

כ ת ב א י ש ו ם

הנאשם הנ"ל מואשם בזה בעבירות הבאות:

פרט ראשון:

מהות העבירה:

חברות בהתאחדות בלתי מותרת, לפי תק' 85 (1) (א) לתק' ההגנה (שעת חרום), 1945.
הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האיזור, בתחילת 1994, או במועד בסמוך לכך, התגייס לארגון החמא"ס, שהוא ארגון לא מותר.

פרטי העבירה:

הנאשם הצטרף ל"אוסרא" בארגון, ובה היה חבר 6 חודשים. בסוף '94 צורף הנאשם לזרוע הצבאית של הארגון - "עז אדין אל קסאם" - ובה היה חבר עד יום מעצרו.

פרט שני:

מהות העבירה:

ביצוע שרות עבור התאחדות בלתי מותרת, לפי תק' 85 (1) (ג) לתק' ההגנה (שעת חרום), 1945.
הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האיזור, בתחילת 1994, או במועד בסמוך לכך, באזור, ביצע שרות עבור התאחדות בלתי מותרת.

פרטי העבירה:

דהיינו, במועד ובמקום הנ"ל, פנה הנאשם ל ג'עברי, פעיל חמא"ס, וביקש ממנו שיקים "אוסרא" במסגרת ארגון החמא"ס. עשה כך, והקים "אוסרא" בת 4 חברים, כולל הנאשם.



פרט שלישי:
מהות העבירה:

פרטי העבירה:

סיוע למבוקש, לפי ס' 57 לצו בדבר הוראות בטחון, תש"ל - 1970.
הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האיזור, בסוף שנת 1994, או במועד בסמוך לכך, באיזור, סייע לאדם שעבר על תחיקת הבטחון, דהיינו:

1. עם גיוסו של הנאשם ל"עז אדין אל קאסם", הוגדר תפקידו כסיוען למבוקשי זרוע זו של החמא"ס - ע'ולמה ו קפישה.

2. מגייסו, אבו עצב, הראה לנאשם 4 זקודות מישלש, המשמשות להעברת אגרות ממבוקשים אלה ואליהם.

3. לאחר מכן הפגישו עם המבוקשים ע'ולמה ו קפישה, שהיו חמושים, והנאשם הסייעם ברכבו מדורא למקום מסתור בואד ארון בחברון.

4. בימים הבאים הביא הנאשם 4 פעמים מזון ושתייה למבוקשים אלו, שאף הודיעו לו כי ביצעו פיגוע ירי לעבר רכב של השב"כ, וכי הם מתכוונים לבצע פיגועים דומים בעתיד.

5. בפגישה השניה והרביעית של הנאשם עם המבוקשים הללו, הוא העביר כל פעם איגרת מהמבוקש ע'ולמה לנקודת מישלש מאלה שהכיר.

6. בפעם האחרונה שנפגש עם המבוקשים, סיכם עמו ע'ולמה, כי אם יהיו המבוקשים מעוניינים בעזרה נוספת מצד הנאשם, יצרו עמו קשר.

7. באמצע שנת '95 לערך, הגיע לבית הנאשם איש הקשר, אך הנאשם לא היה בביתו. לפיכך כתב הנאשם איגרת המיועדת ל ע'ולמה ובה הוא מודיע על נכונותו לסייע למבוקשים. הניח האגרת בנקודת מישלש שהכיר, אך לא קיבל איגרת תשובה.

אימונים צבאיים, לפי תק' 62 לתק' ההגנה (שעת חרום), 1945.

הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האיזור, במועד הנ"ל בפרט השלישי, או במועד בסמוך לכך, באיזור, אומן אמונים צבאיים ללא היתר כדין.

דהיינו, במהלך כל פגישותיו עם המבוקש ע'ולמה, כאמור בפרט השלישי לעיל, אומן הנאשם על ידו לגבי אופן השימוש, תפעול, פרוק והרכבה של רוס"ר M-16. בשתי הפגישות האחרונות אף ירה הנאשם באוויר מרוס"ר M-16 שהחזיק אותו מבוקש.

הנאשם אף אומן פעמיים לגבי אופן השימוש, תפעול, פרוק והרכבה של קלצ'ניקוב, ופעם אחת באופן תאורטי לגבי אקדח 9.

פרט רביעי:
מהות העבירה:

פרטי העבירה:

פרט חמישי:

מהות העבירה:

פרטי העבירה:

קשירת קשר לביצוע פשע, לפי ס' 22 לצו בדבר כללי
אחריות לעבירה (יו"ש) (מס' 225), תשכ"ח - 1968.
הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האיזור, בתחילת 1996, או
במועד בסמוך לכך, קשר קשר ביחד עם אחר לעבור עבירה
שעונשה עולה על 3 שנים.

דהיינו, במועד ובמקום הנ"ל, פנה אל הנאשם אבו
מונשאר, פעיל חמא"ס, וביקש ממנו כסף לצורך רכישת
אמל"ח. הנאשם נתן לו 100 דינאר, וביקש ממנו שיודיע
לו (לנאשם) כשימצא אמל"ח, מכוון שהנאשם התעניין בבצוע
פיגועים באמצעות אמל"ח.

פרט שישי:

מהות העבירה:

רטי העבירה:

סיוע למבוקש, לפי ס' 57 לצו בדבר הוראות בטחון, תש"ל
- 1970.

הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האיזור, בתחילת שנת 1993, או
במועד בסמוך לכך, באיזור, סייע לאדם שעבר עבירה על
תחיקת הבטחון.

דהיינו, במועד ובמקום הנ"ל, פנה אל הנאשם מבוקש
החמא"ס, מועתצב, וביקש ממנו להחביא ארגז מתכת,
שהיה ברשות המבוקש.

הנאשם החביא את הארגז סמוך לבית טלאל בחברון.

פרט שביעי:

מהות העבירה:

פרטי העבירה:

הצתה, לפי ס' 53 ב לצו בדבר הוראות בטחון, תש"ל -
1970, ולפי ס' 14 לצו בדבר כללי אחריות לעבירה
(יו"ש) (מס' 225), תשכ"ח - 1968.

הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האיזור, בשנת 1992, או במועד
בסמוך לכך, באיזור, שילח אש בכלי תחבורה מתוך כוונה
לגרום נזק לרכוש.

דהיינו, במועד ובמקום הנ"ל, ביקש ע'ולמה
מהנאשם להביא לו גלון בנזין, כדי לשרוף את רכבו של
אחיו של , החשוד בסיוע לשלטונות.

הנאשם הביא את הבנזין ל ששף אותו על הרכב,
והציתו. הרכב נשרף כליל.

רט שמיני:

הות העבירה:

פרטי העבירה:

היזק בזדון לרכוש, לפי ס' 53 ג לצו בדבר הוראות
בטחון, תש"ל - 1970.

הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האיזור, בשנת 1992, או במועד
בסמוך לכך, פגע ברכוש במזיד ושלא כדין.

דהיינו, במועד ובמקום הנ"ל, שברו הנאשם ו
ע'ולמה את שמשות רכבו של מורשד.

הצתה, לפי ס' 53 ב לצו בדבר הוראות בטחון, תש"ל -
1970, ולפי ס' 14 לצו בדבר כללי אחריות לעבירה
(יו"ש) (מס' 225), תשכ"ח - 1968.
הנאשם הנ"ל בהיותו תושב האיזור, בשנת 1992, או במועד
בסמוך לכך, באיזור, שילח אש בבנין מתוך כוונה לגרום
נזק לרכוש.
דהיינו, במועד ובמקום הנ"ל, פנה - ע'ולמה
לנאשם, והציע לו לשרוף חנות למכירת סרטים
פורנוגרפיים. הנאשם הסכים, וקנה צינור גומי ובנזין.
הנאשם ו הזרימו את הבנזין לחנות באמצעות
הצינור, ו הצית את החנות.
החנות נשרפה כליל.

סגן
צבאי

עמית פרייז
תובע

עדי תביעה:

1. 92830, רס"ר : חלבי.
2. פרוטוקולי הארכת מעצר.
3. --- אבו עצב,

- עצור.

37

[Redacted]

סיווג בטחון

בית חרין

פרוטוקול

חיק מס' 44/96

מס' 1
חדר

בין היום 9/5/96 בין בפתח סניף אולי סינמא
המקום הזה

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא
המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא
המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא
המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא
המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה

המקום הזה

המקום הזה

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

המקום הזה לא בקשה בבית אולי סינמא

קבוע ל-12.12.1996

בעניין: התובע הצבאי

נגד

סנקרוט,

ע"י ב"כ עוה"ד אנדרה רוזנטל ו/או מוסטפא יחיא

מרח' יפו 33, ירושלים 94221

טלפון 6250458, פקסימיליה 6259626

בקשה למתן צו

1. הנאשם בתיק הנ"ל מסר הודעה במשטרה ביום 19.5.1996. הנאשם טוען כי מסירת הודעה זו נעשתה שלא מרצון טוב וחופשי ובשל כך יתבקש בית המשפט הנכבד לפסול אותה.
2. בית המשפט הנכבד מתבקש ליתן צו המורה לתובע הצבאי להעמיד לרשות הסנגוריה הפרטים הבאים:
 - א. מועדי טלטול הנאשם, פרקי זמן של כל טלטול ושם המטלטל;
 - ב. מועדי הכריעה של הנאשם, פרקי זמן של כל כריעה ושם החוקר באותה עת;
3. הנאשם טוען כי ב-5.5.1996 הוצג בפניו מסמך המתיימר להיות צו מעצר מנהלי, ושהוא חתום עליו. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות למאשימה להציג מסמך זה לסנגוריה.
4. הנאשם הועבר לכלא מגידו ונאמר לו כי הוא עצור מנהלי לשישה חודשים. הוא הוכנס לתא מספר 6, בו שהו 12 אנשים. הוא זוכר את השמות הבאים: יזיד, עוראד, עמריה, ח'אמאסה.
5. כעבור שלושה ימים האנשים בתא, משתפי פעולה עם שרות הבטחון הכללי, החלו להאשים את הנאשם בשיתוף פעולה עם חוקריו (האמיתיים). הנאשם שלל מכל וכל ההאשמות ובתגובה משתפי הפעולה החלו לאיים כי אם הוא לא יספר להם כל מה שהם טוענים שהוא עשה בחייו הם ימיסו על גופו פלסטיק ויגרמו לו כוויות קשות. הנאשם חזר והכחיש היותו משת"פ. בתגובה משתפי הפעולה הכניסו לתא ארגז פלסטיק, בו שמים ירקות, והבעירו אותו. אז איימו משתפי הפעולה כי אם הנאשם לא יספר להם מה שהם רוצים הם ישרפו את גופו והוא לא יצא מהחדר בחיים אלא בארון מתים.

6. אחד משתפי הפעולה, בשם רמזי, איים על הנאשם כי הוא יצווה על אחד העצורים שנשפטו למאסר עולם להרוג אותו ולזרוק את גופתו ליד פתח התא.
 7. משתפי הפעולה החלו לקרב הארגון הברוער אל הנאשם. הנאשם, אשר חש בסכנת חיים, החל לספר כל מה שמשתפי הפעולה ביקשו ממנו.
 8. בזכ"ד שנרשם ע"י חוקר שב"כ בשם סיני מיום 19.5.1996, בסמוך לשעה 08:35, בכלא מגידו, ככל הנראה כדי להקדים תרופה למכה, ציין החוקר, בכלא מגידו, כלהלן:
 1. נשאל אודות שהותו בכלא והתנאים השוררים בו.
 2. ציין כי התנאים והשהיה בכלא הם "צהב" (זהב) "...
 9. הנאשם הועבר לקישון ודרשו ממנו לחתום על הודעה כתובה בעברית. הוא מסר לחוקר השב"כ כי כל מה שהוא מסר אצל משתפי הפעולה שקר. חוקר אחד הצהיר על עצמו כאחיו של הח"מ; באותו זמן גם נוכח חוקר בשם סיני. הוא נלקח להארכת מעצר ביום 20.5.1996 בקישון. לאחר מכן הוכנס לחדר חקירות בו נוכח שוטר בשם חרב. חרב מסר לנאשם כי הוא שמע שרצונו לחזור בו מהודעתו.

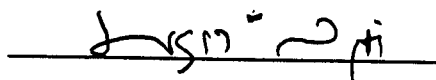
"חרב איים שאם אני רוצה לחזור בי מהדברים שהשמעתי בפני המשתפיים ואשר הוקלטו במקלט שהיה מותקן על השעונים שלהם (ושהושמעו באוזני) אז הוא יחזיר אותי אליהם והפעם הם ישמשו את איומיהם הלכה למעשה." (סעיף 17 לתצהיר מיום 30.5.1996)
 10. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לתובע הצבאי להעמיד לרשות הסנגוריה העתק מאותה הקלטה אשר הושמעה על ידי חוקר משרטת ישראל.
 11. כן מתבקש בית המשפט הנכבד להורות לתובע הצבאי להעמיד לרשות הסנגוריה פירוט מדויק של תנועותיו של הנאשם, וכן איזה פעולות חקירה ננקטו בין התאריכים 14.4.1996 וה-19.5.1996.

זאת ועוד. על פי מכתב עו"ד יוכי גנסין מפרקליטות המדינה מיום 10.5.1996 היה צו איסור פגישה עו"ד עד ליום 13.5.1996.
 12. בתיק ישנה החלטה במסגרת ב"ש 486/96 מיום 9.5.1996. בתום הדיון החליט בית המשפט להיעתר לבקשת התביעה ולמנוע פגישה עם עו"ד עד ליום 13.5.1996. בית המשפט הנכבד מתבקש להורות לתובע להעמיד לרשות הסנגוריה החומר שהוגש לעיונו של השופט הצבאי במהלך אותה בקשה.

העתק החלטה רצ"ב.
- יצוין כי ביום 27.10.1996 הח"מ ביקש מהממונה על התביעה להעמיד לרשות הסנגוריה פירוט פעולות החקירה שבוצעו בנאשם בין ה-14.4.1996 לבין ה-19.5.1996. בקשתו נפלה על אוזנים ערלות.

13. מכל הטעמים אשר פורטו לעיל, וכן על מנת שלא לבזבז זמן שיפוטי יקר, מתבקש בית המשפט הנכבד ליתן הצווים המבוקשים ולהורות על העברת המבוקש בהקדם, ~~אצל~~ מקום לפני הדיון הקבוע ליום 12.12.1996.

ירושלים, 1.12.1996



אנדרה רוזנטל, עו"ד

ב"כ הנאשם

בית המשפט הצבאי חברון (במושבו באדוריים)

פרוטוקול הדיון של ישיבת דן יחיד

בפני כבוד השופט: רס"ן ז'אנה מודזגברישוילי

תובע: קמ"ש יוני רן..

מתורגמן: עאדל

רשמת: שירה

נאשם 1:	- נוכח	עו"ד: רוזנטל-נוכח
נאשם 2:		עו"ד:
נאשם 3:		עו"ד:
נאשם 4:		עו"ד:
נאשם 5:		עו"ד:

מהלך הדיון

אב"ד מזהה את הנאשם.

תובע: אני מגיש לביהמ"ש תעודת חסיון המסומנת ת/1. אני עומד למסור לסנגור את המועדים בהם טולטל וכרע הנאשם ע"פ הוראות חוקרי השב"כ.

* תעודת החסיון מוגשת ומסומנת ת/1.

תשובת סנגורו של הנאשם: ברצוני לקבל את צו המעצר המנהלי.

תובע: הצו הוצג בפניו אך לא אותר. נמסר לתביעה שאין הקלטה. נמסר לנו שהצו אכן הוצג בפניו אבל טרם איתרו אותו.

סנגור: בכונתי להגיש טיעוני זוטא בתיק זה ואני אעשה זאת תוך 3 שבועות מהיום.